

Symbolika adwentu

Adwent, jako czas wyjątkowy dla wszystkich chrześcijan, jest też okresem roku liturgicznego, który jest niezwykle bogaty w symbole. Ich celem jest pomóc katolikom w dobrym przygotowaniu się na spotkanie z Panem. Oto najważniejsze znaki tego okresu:

Roraty – Msza święta, która od wieków sprawowana jest w czasie przygotowania adwentowego. Podczas tej Eucharystii, prosimy o szczególne wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny. Ona jako pierwsza przeżywała swój adwent, oczekując na narodziny Jezusa Chrystusa. W tradycji katolickiej Msza święta roratna była odprawiana wcześniej rano, przed wschodem słońca. Symbolika ta była niezwykle istotna, ponieważ pokazywała, że przed przyjściem Chrystusa, który jest światłem świata, na ziemi panowały ciemności grzechu.

Świeca roratna – świeca ta symbolizuje postać Maryi, która w szczególny sposób pomaga nam przygotować się na spotkanie z Mesjaszem. Roratka to zwykle duża biała świeca z symbolami maryjnymi, przewiązana niebieską wstążką. W całym adwencie Matka Najświętsza jest niezwykle ważną postacią – tak jak jutrzienka zapowiada wschód słońca, tak Maryja zapowiada przyjście Zbawiciela.

Wieniec adwentowy – symbol zwycięstwa Chrystusa i Jego godności królewskiej, zielony kolor to znak nadziei związanej z przyjściem Boga na świat. Na gałęziach wieńca umieszczone są cztery świece – przypominają nam one o czterech niedzielach adwentowych, ale mają jeszcze i inną symbolikę. Pierwsza świeca symbolizuje przebaczenie, które jest fundamentem pokoju. Druga świeca symbolizuje wiarę – ma nam przypominać, jak ważna jest ona w życiu człowieka. Trzecia świeca symbolizuje radość a czwarta – nadzieję. W Wigilię Bożego Narodzenia katolicy zapalają wszystkie świece, aby pamiętać, że przyjście Zbawiciela jest już blisko.

Kolor fioletowy – szaty liturgiczne w kolorze fioletowym symbolizują pokutę i umartwienie. Jest to też znak radosnego oczekiwania.

Lampion adwentowy – pokazuje nam, że tak jak światło rozświetla grudniowe ciemności, tak Chrystus rozświetla mroki świata. Lampion przypomina nam również, o konieczności gromadzenia w życiu dobrych uczynków, które pomogą nam otworzyć serce na obecność Chrystusa.

Dobre postanowienie – od wielu wieków czas adwentu jest związany z pięknym zwyczajem podejmowania różnych dobrych postanowień, które mają wzmocnić naszą wolę i są konkretną pracą nad naszą duchowością.

Wszystkie te adwentowe znaki mają bardzo konkretny cel – pomóc nam przygotować się na spotkanie z Mistrzem podczas świąt, ale i na moment, kiedy odejdziemy z tego świata. Warto skorzystać również z okazji do czuwania, które wskażą nam wyraźnie, jakie obszary naszego życia duchowego potrzebują jeszcze poprawy. Zachęcam całym sercem, aby w tym świętym czasie skupić się na modlitwie, częściej sięgać po Pismo Święte, troszczyć się o dobre uczynki. Czuwajmy, Pan jest blisko. **[ks. Wikary]**